

samtalen munder ud i, at sagsbehandleren ikke havde plads i kalenderen til en samtale før om 3 måneder, er det ikke særlig sjovt at få at vide, at der er brug for alle. Det forarger mig virkelig.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi er for en hel masse eller stort set alle disse tiltag. Der kan være nogle divergenser, men stort set alle tiltag bortset fra afkortning af dagpengeperioden og opstramningen for de 50-54-årige.

Vi synes, det er fint, at aktivperioden forkortes til 12 måneder – vel at mærke hvis at arbejdsformidlingen kan gøre noget ved det. Vi synes, det er fint at fremrykke den for unge ledige, fordi vi mener, at indsatsen i dagpengeperioden er ganske væsentlig.

Der står også noget om et sted, at kontakten til de ledige i dagpengeperioden skal være stærkere. Vi synes, det er fint med indsatsen for svagere ledige, og det er også rigtigt, at uddannelsesindsatsen for ledige skal målrettes mod de områder, hvor der er job, selv om der selvfølgelig også skal tages hensyn til individuelle ønsker.

Vi synes bestemt også, det er absolut rimeligt med en fortsat skærpelse af lediges rådgivningspligt, og vi ønsker gerne – sikkert også mere end regeringen – en opstramning af den faglige mobilitet. Man skal ikke kunne vælge at gå på dagpenge. Dagpenge er det offentlige sikkerhedssystem, men hvis man kan arbejde, skal man selvfølgelig tage imod de tilbud, man får. Der er også kommet en særlig bevilling til arbejdsmarkedsrådene til iværksættelse af nyskabelse af offensive initiativer.

Men som sagt: Opstramning af dagpengeperioden og ophævelse af den forlængede dagpengeret for de 50-54-årige er vi imod. Vi synes bestemt, at de 50-54-årige skal aktiveres, men det skal de 55-58-årige i hvert fald også. Jeg vil nok medgive, at der kan være tale om megen meningsløs aktivering for folk i de sidste par år, før de i virkeligheden ønsker at gå på efterløn. Det kan godt være spild af ressourcer og virke fuldstændig frustrerende og meningsløst på de stakkelse mennesker, det går ud over, og som godt kan se, at det ikke fører til noget som helst. Men vi skal ikke fratage de mennesker og heller ikke de 50-54-årige deres rettigheder og den sikkerhed, de har. Det er alt for barsk.

Hele problemet er, at systemet – specielt arbejdsformidlingen – ikke magter at løfte alle de gode planer, alle de gode tiltag. I LO's nyhedsbrev fra forleden bekymrer LO sig om, hvorvidt der er tilstrækkelige midler i arbejdsformidlin-

gen til at løfte opgaverne. Det er med god ret, når nu de har lavet den aftale, og det er selvfølgelig også, fordi det kun er LO centralt, der synes, det her er en god idé. Vi har alle sammen fået brev fra LO-afdelinger ude omkring i landet, og de synes ikke, det er en god idé.

Vi synes også, der er alt for mange meningsløse aktiveringer, kurser og uddannelsesforløb, som ikke fører til noget som helst, fordi man ikke formår at lave noget, der er meningsfyldt. Hvordan det skal blive bedre, har vi ikke fået meget oplysning om, synes jeg. Der mangler simpelt hen job at formidle til – ikke i specielle områder af landet, hvor der er specielle faglige problemer, men i store dele af landet. Der er jo ikke meget skæg ved at være ledig HK'er i Storstrøms Amt og så få at vide, at der mangler svejsere i Vestjylland eller Nordjylland. Det giver ikke mange job.

Så skal vi måske til at tvangsforflytte folk, og det er da også muligt, at vi skal kræve større geografisk mobilitet; men det er faktisk slet ikke omtalt. Vi har været inde på det før, og vi ved godt, at det ikke er det mest behagelige. Vi har også fået kritik for at mene, det kunne være en udvej, for det er selvfølgelig ikke rart for familierne. Men der er jo trods alt mange mennesker, der allerede lever på de vilkår, og der er jo allerede masser af mennesker fra Nordjylland, som arbejder i Norge.

Hele området, hele lovkomplekset, hele arbejdet er alt for præget af vane- og systemtænkning, og vi burde måske bekymre os om grundlovens bestemmelser om, at borgerne har ret til arbejde. Da man skrev den paragraf, tænkte man nok kun på ét job pr. familie, men senere er vi jo blevet lidt mere fordringsfulde. Men der mangler meget i, at vi lever op til denne grundlovsbestemmelse, og det er for så vidt urimeligt, for der er jo ikke mangel på opgaver, som skal løses i dette land. Der er nok, vi skal have gjort. Der er kun tale om strukturelle problemer. Man burde tænke meget mere individuelt, f.eks. med hensyn til de områder af landet, der har specielle strukturelle problemer, og arbejdsløsheden er jo forskellig.

Som en indskudt bemærkning vil jeg sige, at man argumenterer jo også for de tiltag her med, at det er, fordi der er virksomheder, der mangler arbejdskraft. Jeg siger somme tider, at jeg håber da, de får flaskehalsproblemer i visse dele af landet, ellers får vi aldrig nogen arbejdspladser flyttet ud til de dele af landet, hvor der er tynd beskæftigelse, så det her modvirker for så